

rofer den store Digtighed, der er samlet i Rigsraadet. Dets Historie har dog tilstrækkelig viist, at det staaer meget fjernere fra Folket end Rigsdagen, og at naar der er Tale om en bestemt og kraftig Optraeden, det da har en mindre Styrke, end denne simple Repræsentation har. Dette altsaa med Hensyn hertil. — Hvad Lovligheden af vor Fremgangsmaade angaaer, saa troer jeg, vi kunne berolige os fuldkommen med den ærede Formands Erklæring. Jeg kan ikke nægte mig den Forngielse at udtrykke min Glæde over, at den ærede 1ste Landsthingsmand for 1ste Kreds (Andræ) i sin Tid frabad sig den Ære, som en Deel af Landsthingets Medlemmer vilde vise ham, ved at vælge ham til Formand; thi nu vide vi, at han vilde have forstaaet Grundlovens Bestemmelser om vor Competence paa en heel anden Maade, end den nuværende Formand gjør det. Jeg skal forøvrigt endnu kun sige, at naar den ærede 2de Landsthingsmand for 1ste Kreds (Madvig) har anpræiset den personlige Taalmodighed, saa er der god Udsigt for Forslagsstillerne til, at deres personlige Taalmodighed kan blive prøvet i denne Sag, eftersom man fra mange Sider har erklæret, at man nok vil fremme Sagen, men paa ingen Maade vil have en Adresse ud, der indeholder de af os udtalte Sætiinger. Denne personlige Taalmodighed skal jeg vise ved at følge denne Sag igjennem alle dens Stadier, rolig ved, hvad enten den faaer det ene eller det andet Resultat; men det er min Overbeviisning, at jeg ved min Deeltagelse i at fremme Sagen kun har gjort min Pligt.

Andræ: Det er et Tegni paa, at man er paa vrette Veie, naar man saa let kommer til at gjøre, hvad man under andre Omstændigheder ikke vilde være tilbøjelig til. Det at den ærede sidste Taler ved at hyltre sig om disse Forhold er kommen til saa personligt at gaae ind paa mit Forhold, og det paa en saadan Maade, at jeg i Grunden staaer aldeles værgeløs ligeoverfor ham, hvilket han ved den ringeste Overveielse vil komme til fuldstændig at indsee, er jeg overbeviist om ligger saa fjernt fra hans Tanke, at han vil blive forbausset over at have under denne Form gjort et Angreb,

om jeg saa maa kalde det, paa et andet Medlem. Den ærede Taler sagde og det i Udtryk, som jeg beklager, han brugte, at det nu var klart, at man maatte være glad ved, at jeg ikke havde modtaget det Valg, hvormed Thinget bearbejdede mig ved Forhandlingernes Begyndelse, ja, og nu vil det ogsaa være den ærede Landsthingsmand klart, at for at være Forsamlingens Formand med Udsigt til at kunne bevare den Stillning, som Formanden ganske sikkert maa bevare, maa der først og fremmest være Overeensstemmelse i Anskuelser, ikke mellem Formanden og ethvert Medlem i Forsamlingen — thi det vilde være en Umulighed — men mellem Formanden og Majoriteten i Forsamlingen, og at det er en fuldkommen god og tilstrækkelig Grund til at vægre sig ved at indtage Formandspladsen, naar man føler, at denne Overeensstemmelse ikke er tilstede. Den ærede Taler gik ind paa at omhandle Rigsraadets Folkelighed og udtalte sin Formening derom; men i saa Henseende maa jeg dog vel være ligesaa berettiget til at udtale den modsatte Formening. Ja, ganske vist er denne Folkelighed af en anden Karakter, ganske vist blæser den fra en anden Kant; men det er ikke sagt, at Alt skal slaaes over een Bæst, og der er endnu meget langt tilbage fra at være kommet til Afgjørelse, om Rigsraadet er mere eller mindre folkeligt end Rigsdagen, fordi man kan estervise, at Valgloven for Rigsraadet er mere eller mindre afvigende fra den, der ligger til Grund for Rigsdagsvalgene. Det er det, der skulde bevises; men det er ved denne Leilighed saa langt fra blevet beviist, at man ikke engang kan gaae ind paa en Drøftelse af dette Punkt; jeg er ikke istand til her at kunne vise, hvor vildfarende man er, naar man her ligesom oftere i Bladene udslynger, at det er en kuriøs Valglov, hvilken besynderlig, urimelig og absurd Valglov det dog er. Det er derfor kun løse Udtryk, der paa dette Sted staae aldeles løse, og maae staae saaledes, thi paa en Diskussion derom kunne vi ikke indlade os, ellers vilde jeg troste mig til at vise de ærede Medlemmer, at det er en meget fortræffelig Valglov; men dette maa jo nu her staae ligesaa løst som det Andet. Siden jeg er kommen til at berøre dette Forhold, vil jeg dog give